

husker ret, kom det ærede 2det Medlem for 10 Kreds (Frijs) under denne Sags 1ste Behandling med en Bemærkning om, at hvis der virkelig var Interesse for denne Sags Gennemførelse navnlig hos Landboerne, vilde det kunne have Indflydelse paa det ærede Medlems Stilling til Sagen. Jeg betragter det som et Udtryk for den almindelige Opfattelse i den danske Gaardmandsstand, hvad der er blevet sagt her i Dag, og jeg haaber, at det overfor det ærede Medlem vil have den tilsigtede Virkning.

Maa jeg til den ærede Ordfører (Tolderlund), der forleden omtalte, at der ikke havde været nogen særlig stor Interesse eller Arbejdslyst fra Mindretallets Side, sige, at det Arbejde, der er udført i Udvalget, har været af den Beskaffenhed, hvad der ogsaa er oplyst af Mindretallets Ordfører, det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal), at det, der er Kernen i hele Sagen, har der været saa fuldstændig Uenighed om som vel tænkeligt. Hovedspørgsmaalet har egentlig været saa grumme, grumme lidt drøftet, for ikke at sige slet ikke drøftet, da vi have ment det umuligt paa dette Trin at opnaa en Overenskomst derom. De Bestemmelser, som der har været Tale om at stille Ændringsforslag til, have været ret underordnede, og der er ogsaa fra vor Ordførers Side med stor Styrke sagt, at kunde vi blive enige om det store Spørgsmaal, saa bleve vi nok enige om de smaa.

Jeg vil saa stærkt, som det er mig muligt, anbefale dette høje Ting at tage det Hensyn, som jeg mener, der maa og skal tages. Den foreliggende Reforms Gennemførelse er det efter min Opfattelse aldeles umuligt at forhindre; den skal og maa gennemføres paa det foreliggende Grundlag, man har betegnet ved at sige, at her flyttes der ikke Skel, men her slettes der Skel. Sagen kan ganske vist trækkes ud i lidt længere eller kortere Tid, men det er aldeles givet, at jo før netop de ærede Medlemmer, der se paa Reformen med Uvillie og Ængstelse, tage den, desto billigere faa de den. Jeg vil derfor meget anbefale, at vi, som det 1ste Medlem for 2den Kreds udtalte Ønsket om, i alt Fald til næste Rigsdagssamling kunne faa denne Reform gennemført.

Frijs-Frijsenborg: Naar det ærede Medlem (Berthelsen) rettede det Spørgsmaal til mig, om jeg kunde betragte den Erklæring, der er afgiven af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (N. Hansen),

som tilfredsstillende mig, maa jeg til min Beklagelse sige, at med al Respekt for den danske Gaardmandsstands Repræsentanter her i Tinget saa anser jeg ikke en Udtalelse alene af dem som afgørende for Standens Mening.

Johnsen: Maa jeg overfor det ærede 3die Medlem for 7de Kreds (Berthelsen) bemærke, at hans Udtalelser til mig for en Del maa bero paa en Misforstaaelse eller fejlagtig Opfattelse af, hvad jeg har sagt. Jeg har ikke talt om, at de samvirkende Sogneraadsforeninger havde ytret sig angaaende Valgretsudvidelsen. Jeg udtalte tværtimod, at de *ikke* havde udtalt sig herom, og deri saa jeg et Vidnesbyrd om, at der ikke er nogen overvældende Trang til en Reform som den af Folketinget vedtagne.

Stilling: Jeg maa give det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) Ret i, at det er vanskeligt for ham og hans Meningsfæller at komme bort fra den lige, almindelige Valgret. Det har i mange Aar været et af Venstres Programpunkter, et af de Punkter, man godt kan tænke sig, at de Herrer nu ikke kunne gaa paa Akkord om. Jeg tror derfor ogsaa, at et hvilket som helst Forslag, der maatte blive fremsat fra vor Side, ikke — i alt Fald ikke for Øjeblikket — vilde kunne vinde Modpartiets Stemmer. De ville sikkert ikke kunne slutte sig til under nogen som helst Form. Men et andet er, om Stemningen i Befolkningen ikke kunde vende sig og vende sig ganske betydeligt i modsat Retning.

Der blev af det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) afgivet en Erklæring paa den danske Gaardmandsstands Vegne til Fordel for Regeringens Forslag, men ovre i Jylland er der Adresser i Gang fra Gaardmænd i modsat Retning. Det kunde jo tænkes, at der nu, da man skal til at realisere de gamle Programpunkter, alligevel kunde være noget at slaa af paa under den ene eller den anden Form.

Ved Behandlingen af en Sag af en noget lignende Natur udtalte en æret Kollega her i Tinget: Man har i Jylland den Skik, at den, der giver mest til Gildet, skal sidde øverst ved Bordenden. Jeg sagde den Gang til ham: Naar vi en Gang faa den lige og kommunale Valgret til Behandling, skal jeg minde Dem om disse Ord! Efter hvad der nu foreslaas fra Regeringspartiet, er det modsatte jo